

Hakan Aksay: Soykırım: Tek bir kelimeye 100 yıl esir olmak...

Posted on 29/04/2015

Kelimeler hayatı kolaylaştırmak içindir. Düşündüğünü, hissettiğini, istediğini, istemediğini ortaya koymaya yarar kelimeler. Tanımak ve tanışmak, ilişki geliştirmek, çalışmak, sorun çözmek için kullanılırlar. Bazen de sorun çıkaran şeydir kelimeler, özellikle yanlış ve vakitsiz olanları... Yaşamasını, insan olmasını becerebilmek, her zaman gerekli kelimeleri seçebilme sanatıdır, dersek çok da yanlış olmaz herhalde.

“Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Türkiye'nin soykırım yapmasının söz konusu olmadığını söyledi. 'Biz bilerek, kasıtlı ve isteyerek soykırım yapmadık' ifadesini kullanan Arınç, yaşananların bir soykırım olmadığını savundu ve 'Soykırım yapan ülkeler bellidir. Biz kendimizden eminiz' dedi.”

Bir de ölümüne korkulan, tabulaştırılan kelimeler vardır...

Ödleklikle ve yasaklarla sulanıp beslenirler...

Bastırılmak istedikçe her fırsatta yüzeye çıkarlar, görmek istemedikçe büyürler...

Siz durmadan reddedersiniz o kelimeleri, asla telaffuz etmek istemezsiniz.

Onlar ise çaresiz suskunluğunuzda kuşatıverirler sizi, usulca esir alırlar...

Bazen baş etmeyi beceremediğiniz küçücük bir kelimenin gölgesi büyür büyür büyür, sizi karanlığında hapseder; ne yapsanız, ne kadar çırpınsanız boşa gider.

“Ermeniler’in 24 Nisan için hazırladıkları 1915 olaylarının 100. yıldönümü etkinliklerine, Türkiye ve Azerbaycan’dan ‘Çanakkale misillemesi’ geldi. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev ile düzenlediği ortak basın toplantısında, bu yıl 24 Nisan’da, Çanakkale savaşlarının 100. yıldönümü çerçevesinde uluslararası bir zirve planlandığını ve Ermenistan Devlet Başkanı Serj Sarkisyan da dahil tüm dünya liderlerinin davet edileceğini söyledi.”

Bizim memlekette gerçek kelimeler sık sık sakıncalıdır; onun için sessizlikle ve yalanla ikame edilirler.

Ne sevdiğini söyleyebilirsin açıkça, ne de artık sevmediğini...

Aşklar kelimesizlikten büyüyemez, ya da yalan kelimelerle katledilir.

Evde babana, okulda öğretmenine, işyerinde şefine, partinde yöneticine, ülkende liderine karşı doğru kelimeleri kullanmana asla izin vermezler.

Söyleyemediğin ufacık kelimeler karşısında giderek küçülürsün, güçsüzleşirsin, teslim olursun, zavallılaşırısın.

“ABD Başkanı Barack Obama’nın ne diyeceği merakla bekleniyor. Papa Francesco’nun ‘soykırım’ demesinden sonra Obama da aynı şeyi söyleyecek mi? Yoksa daha önce olduğu gibi ‘büyük felaket’ (meds yeghern) kavramını mı tercih edecek? Nefesler tutuldu, gözler Washington’a çevrildi.”

Daha kaç yılımız tek bir kelimenin esaretinde geçecek?

Soykırım mı, değil mi?

Onun yerine başka bir şey desek?

Felaket mi?

Kıyım mı?

Katliam mı?

Ama onlar da bizi kesti mi?

O kadar çok değil, daha az öldürdük mü?

Türk böyle şey yapmaz, Alman, Rus, Yunan, Sırp, Arap yapar mı?

Yüz binlerce insanın kanı dökülmüş... İnsanlar yaşadıkları yerlerden kovulmuş... Mallarına mülklerine el konulmuş...

Bu korkunç suçlardan dolayı milyonlarca insan acı çekti ve hâlâ çekiyor.

Tam 100 yıldır.

Bunun karşısında robot kadar duygusuz pozlarla, siyasi satranç oynadığını sanarak "bana şunu dedirtemezsiniz" oyununa kendini kaptırmış akıl ve ahlak yoksulu yöneticilerden biri gidip diğeri geliyor.

İşte bu bizim büyük felaketimiz, trajedimiz: Akıl ve ahlak yoksulu olmak.

Ve bu yoksullukla, bu korkaklıkla bambaşka bir tarihi dönemde, hiç de savunmak zorunda olmadığımız katillerin suçunu gizlemeye veya hafifletmeye çalışmak...

Oysa en büyük anma etkinlikleri, en gür sesli ağıtlarla ve birbirine akması gereken farklı ulusların gözyaşlarıyla özellikle bizim topraklarımızda, 100 yıl önce dökülen kanların kurduğu yerlerde düzenlenmeliydi.

Ve atalarını kaybeden Ermeni komşularımıza sarılmalı, onların yürek sızalarına ortak olmalıydık.

“Erdoğan, Karabağ meselesi çözülmeden, Ermenistan’la ilişkilerin yoluna girmesinin mümkün olmadığını belirtti. ‘Karabağ bizim meselemizdir, Nahçıvan bizim meselemizdir’ diyen Erdoğan, ‘Karabağ meselesi çözülmeden, Ermenistan’la ilişkilerimizin yoluna girmesi mümkün değildir. Kurulduğu günden beri Azerbaycan’ın, Karabağ’ın arkasında durduk, her zaman da durmaya devam edeceğiz.’ dedi.”

Soykırımı reddetmeyi marifet saymak, bir zamanlar barışmaya çalıştığımız Ermenistan’la görüşme sürecinden aniden geri çekilmek, bütün bunları Türklük adına gözünü karartarak yapmak: Politikadan ve insanlıktan anladığımız bu kadar işte...

Oysa Ermenistan’la sınırları kaldırmaya, onunla ticari ve kültürel alışverişi düzenlemeye çok yakındık. Belki de Karabağ sorununun çözümü için arabulucu olabilecektik. Azerbaycan’a verdiğimiz bu sahte destek olmasaydı, belki Azerilere de yararımız dokunacaktı. İki komşu ülkeyle de aynı anda işbirliğini becerebilirdik. Rusya’nın yaptığını biz de yapabilirdik.

Onun yerine ne yaptık? Yine kükredik, kırdık döktük.

Dahası şark kurnazlığıyla Çanakkale 100. yıl etkinliklerinin tarihini değiştirerek “Ermeni lobisinin gürültüsünü bastırarak kadar ses çıkarma” planları yaptık.

Yazık, çok yazık...

Ama şaşırtıcı değil.

Türk, Müslüman ve Sünni olmayanları sevmiyoruz çünkü.

Ermeniler de olmasın istiyoruz bu topraklarda, Kürtler de, Aleviler de...

Farklı olanların canı cehenneme!..

“Ne Uludere’deki 34 vatandaşımızın, ne de İstanbul’da, sokak ortasında hunharca katledilen Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Hrant Dink’in davası, hiç kimsenin endişesi olmasın, geçmişte olduğu gibi, Ankara’nın derin dehlizlerinde kaybolmaz, kaybolamaz. Hiçbir tezgah, hiçbir komplo, hiçbir provokasyon gizli kalmaz. Şunu herkes bilsin; 6 farklı dilde, aynı ezgiyle, aynı duyguyla söylenen Sarı Gelin türküsünü, Şişli’de sıkılan bir kurşun susturamaz.”

Ne güzel kelimeler, değil mi?

Bir zamanlar bu sözleri söyleyen Erdoğan’dı.

Uludere’nin üzerini örten, Hrant’ın katillerinin ortaya çıkması için kılını kıpırdatmayan, ülkede ‘misafir ettiğini’ belirttiği 100 bine yakın Ermeniye ‘deport edebilirdik, etmedik’ diyerek demokratlığıyla övünen, kendisine yönelik eleştirileri ‘bir kulağımdan girer ötekenden çıkar’ diye savuşturan Cumhurbaşkanımız...

1915’e “soykırım” demesinden dolayı Avrupa Parlamentosu’na karşı çıkarken “resmî tezimiz ekseninde” birleşen AKP, CHP ve MHP yöneticileri...

On yıllardır beynine şırınga edilmiş propagandanın etkisiyle durmadan başka uluslara karşı çıkıp Türklüğünü, Müslümanlığını kayıtsız şartsız savunarak kendi varlığını koruyabileceğini

sanar, kendisi gibi sıradan insanların trajedilerine kulaklarını tıkayan insanlarımız...

Burada durdum.

Ve bu yazıyı bitiremeyeceğimi anladım.

Çaresizliğime derman olsun diye bir müzik aradım ve buldum.

Erdoğan'ın sözünü ettiği Sarı Gelin'in hüznünü üzerime örterek bırakıyorum yazmayı.

Yazılar, konuşmalar, kelimeler yüreğimizdeki yaraları sarabiliyor mu sanki!..

Bitmeyiversin bu yazı da...

Kaynak: t24.com.tr